

eller som har været udsat for særlige Uheld, saa at de ikke har nogen Reservefond. Der er stillet et Forslag om, at der foreløbig for 3 Aar stilles 100 000 Kr. til Raadighed for Ministeren, som han kan fordele blandt de Sygekasser, der er daarligst stillede i økonomisk Henseende. — Om disse to Ændringsforslag, Nr. 3 og 6, er hele Udvalget enigt ligesom om Nr. 27 og 28, som er af rent formel Karakter.

Dernæst har Sundhedsministeren stillet en Række Ændringsforslag, som det første og det tredje Mindretal, nemlig Venstre og de Konservative, har givet Tilslutning, Venstre helt ud og de Konservative i alt væsentligt. Det fjerde Mindretal, det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, er enigt med Venstre og de Konservative om enkelte Forslag, men gaar ellers imod Lovforslaget ligesom Socialdemokraterne. Det skal jeg ikke omtale videre; hvad vil afvente, hvad de ærede Mindretalsordførere har at sige.

Under Nr. 4 har Ministeren stillet et Ændringsforslag, som er tiltraadt af Venstre, subsidiært af de Konservative. Det angaar Sygekasselovens § 6, en Paragraf, som navnlig var meget stærkt paa Tale under Revisionen af Sygekasseloven i 1915. Den omhandler Forudsætningerne for Optagelse som ubemidlet nydende Medlem og Forudsætningerne for vedvarende at kunne være ubemidlet nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse. Lovene af 1892, 1915 og 1921 nævner alle, om ikke med akkurat de samme Ord saa med samme Mening, de forskellige Samfundsklasser, hvis Medlemmer kan være Medlemmer af anerkendte Sygekasser. Der er nævnt ubemidlede Arbejdere, mindre Jordbrugere, Haandværkere, andre næringsdrivende, Tjenestemænd o. lign., men en Betingelse for alle er selvfølgelig, at de i Sygekasselovens Forstand er ubemidlede, for saa vidt er alle disse, jeg her har nævnt, ligestillede, har samme Ret til at staa i en Sygekasse. Spørgsmaalet bliver saa, hvem der er ubemidlet i Sygekasselovens Forstand, og hvem der skal afgøre det; det var der navnlig i Aarene 1913—15, da man forhandlede om Sygekasselovens Revision, forskellige Meninger om, og der førtes lange Forhandlinger om den Fremgangsmaade, man skulde anvende i saa Henseende. Ved Loven af 1892, den første Sygekasselov, vi fik her i Landet, blev der indsat et Tremandsudvalg til at afgøre dette Spørgsmaal, et Medlem valgt af Kommunalbestyrelsen, et Medlem valgt af Sygekassebestyrelsen og Kassens Læge eller en af Kassens Læger; den Afgørelse, som dette Tremandsudvalg traf,

blev saa indanket til Indenrigsministerens Approbation. I alt Fald til at begynde med var der ikke fra Administrationen givet noget Direktiv, men ude i Sygekasserne beroede det i Virkeligheden paa et Skøn, hvad man skulde forstaa ved ubemidlet. Ved Loven af 1915 fik vi en til Dels fast Grænse, men ogsaa kun til Dels, idet den blev noget elastisk. Det blev der bestemt, at hvert 5te Aar skulde Ministeren udstede en Bekendtgørelse om, hvilken Formue og Indtægt man kunde have og dog blive optaget som eller forblive som ubemidlet Medlem af en anerkendt Sygekasse. Dog blev der nogen Bevægelighed indenfor de Rammer, der gaves; der blev ikke den Gang og heller ikke siden fastsat et bestemt Tal, men der blev nævnt to Tal, og indenfor disse to Tal maatte altsaa Indtægten i det højeste ligge. Der blev nogen Bevægelighed, idet det i Bekendtgørelsen hed, at Børneantallet, Indtægtens Art og Varighed, Gæld, Forsørgelse af Forældre og lignende skulde tages i Betragtning, og Forholdene kunde selvfølgelig ogsaa komme til at ligge saadan, at Folk, som var under Maksimumsbeløbet, dog maatte regnes for at være bemidlede. Disse Bekendtgørelser skulde fremgaa af en Forhandling med et Rigsdagsudvalg paa 16 Medlemmer. Ved Lovens Revision i 1921 blev det forandret, saaledes at denne Bekendtgørelse skulde udstedes hvert 3die Aar, og samtidig blev der ved Sygekasserne oprettet Afdelinger for bemidlede, som de, der kom over Formue- og Indtægtsgrænserne, kunde overgaa til, og hvorfra de atter kunde gaa tilbage til Afdelingen for ubemidlede, hvis deres Formue og Indtægt senere gik ned.

De i § 6 nævnte Samfundsklasser har efter vor Opfattelse hele Tiden været ligestillede i Henseende til Retten til at blive Medlem af en Sygekasse. Man har talt om en særlig Forret for Lønarbejderne. Jeg maa sige, at der er ogsaa noget særligt der — jeg ved ikke, om det er nogen Forret — idet Normen ifølge denne Bekendtgørelse skal være de ubemidlede Lønarbejders Indtægt. I Bekendtgørelsen er videre forklaret, hvorledes dette skal forstaas. Det hedder her, at en Person, der hører til Arbejderklassen, maa anses for ubemidlet, naar han a) ikke har anden Indtægt end den, han, maaske i Forbindelse med Hustru og Børn, kan erhverve sig i en Arbejdsgivers Tjeneste; b) naar han ikke er i Besiddelse af Formue, som overstiger et fastsat Maksimum af for Tiden 14 000 Kr. for Familieforsørgere og 9 700 Kr. for enligt stillede; c) naar han ikke udover 2 Aar i Træk — saaledes lyder